

РЕШЕНИЕ

№ 10289

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11439** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“-С., чрез процесуален представител, срещу Решение № 3458/22.09.2025 г., постановено по НАХД № 7647/2025 г. по описа на СРС, НО, 100 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № 22-2500164/22.04.2025 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ С. като определената имуществена санкция на „Хоумноейт“ ЕООД от 2 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ, вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риск „Трудова злополука“, е намалена на 100 лв. на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като не са налице основания за квалифицирането на нарушението като маловажно и приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Моли се решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация - „Хоумноейт“ ЕООД в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 17.02.2025 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „Хоумноейт“ ЕООД. В хода на проверката е установено, че дружеството, в качеството си на работодател, извършва икономическа дейност с трудов травматизъм по-висок от средния за страната в строителен обект „Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи“, находящ се в УПИ VI-6143, 6145, 6146, кв. 49, м. „М. долина“ от I до VI част, в район „Студентски“, [населено място].

При посещенията на място в обекта е установено, че Р. С. А. е работещ на длъжност „технически ръководител строителство“ с работодател „Хоумноейт“ ЕООД. В хода на последвалата проверка по документи контролните органи от ГИТ установили, че лицето има сключен трудов договор от 20.01.2025 г., по силата на който Р. С. А. поел задължение да изпълнява от същата дата длъжността „технически ръководител, строителство“ при търговското дружество, което от своя страна се задължило да осигури на служителите здравословни и безопасни условия на труд и да му заплати уговореното в трудовия договор възнаграждение.

От контролните органи е установено, че работодателят не е изпълнил задължението си да застрахова за риска „трудова злополука“ своя работник, за което е съставен протокол за извършена проверка № ПР2506907/ 12.03.2025 г.

В деня следващ проверката, а именно на 18.02.2025 г. „Хоумноейт“ ЕООД сключил задължителна застраховка „Трудова злополука“ към „Дженерали Застраховане“ АД, обективирана в застрахователна полица № 0111250855000777 от 18.02.2025 г. за групова застраховка „Задължителна трудова злополука“, ведно с Приложение № 1 към същата, в което било дадено описание на покритите рискове и обезщетения, както и списък на застрахованите лица по полицата, в който под № 18 фигурирал и назначеният на длъжността „технически ръководител, строителство“, Р. С. А., с което за него възникнала възможността да се ползва от застрахователната закрила на сключения договор. Съставен АУАН № 22-2500164/12.03.2025 г.

След запознаване с преписката от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. било издадено процесното НП за № 22-2500164/22.04.2025 г., с което е определена имуществена санкция на „Хоумноейт“ ЕООД от 2 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ, вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риск „Трудова злополука“.

За да измени процесното НП, Районният съд е приел, че са налице основания за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ и определяне на случая като маловажен.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, се застраховат задължително за риска "трудова

злополука" за сметка на работодателя при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" /Наредбата/, на задължително застраховане подлежат работниците и служителите, които извършват работа в основната и спомагателната дейност на предприятия, принадлежащи към икономическа дейност с трудов травматизъм, равен или по-висок от средния за страната. От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства е видно, че санкционираното дружество попада в хипотезата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Както правилно е посочил и СРС в решението си, описаното нарушение в АУАН и НП е безспорно установено. Същото е било отстранено 18.02.2025 г., един ден след започването на проверката от 17.02.2025 г. и преди нейното приключване, от същото не са настъпили вредни последици, поради което са налице основания за преквалификация на нарушението и приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съгласно чл. 415в, ал. 1 от КТ, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Правилна е преценката на СРС, че имуществената санкция следва да бъде намалена от 2 000 лв. на 100 лв.

Правилно е решението на СРС и в частта на присъдените разноски. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за липса на основание за присъждане на разноски по съразмерност при изменение на НП. Присъждането на разноски в производството по оспорване на НП е уредено в чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, който препраща към правилата на АПК. В разпоредбата на чл. 143 от АПК липсва уредена хипотеза, касаеща дължимостта и размера на разноските при частична основателност на жалбата. На основание чл. 144 от АПК, приложение следва да намери чл. 78, ал. 1 от ГПК, в който е предвидено, че разноските и възнаграждението за един адвокат се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в касационното производство на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Основателно е направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от 511,29 евро /1 000 лв./. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. С процесното НП е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., поради което и на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата адвокатското възнаграждение следва да бъде определено в минимален размер от 255,64 евро /500 лв./, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3458/22.09.2025 г., постановено по НАХД № 7647/2025 г. по описа на СРС, НО, 100 състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“-С. да заплати на „Хоумновейт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, офис 9, представлявано от управителя В. А. М., сумата от 255,64 евро /двеста петдесет и пет евро и шестдесет и четири

цента/, представляващи адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.